

วลาดีมีร์ ปูติน

จากวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี

วลาดีมีร์ วลาดีมีโรวิช ปูติน (รัสเซีย: Владимир Владимирович Путин; อังกฤษ: Vladimir Vladimirovich Putin) เป็นนักการเมืองชาวรัสเซียผู้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีคนที่สองและคนปัจจุบัน เช่นเดียวกับประธานพรรคยูไนเต็ดรัสเชียและประธานสภารัฐมนตรีสหภาพรัสเซียและเบลารุส เขารักษาการตำแหน่งประธานาธิบดีเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 1999 เมื่อประธานาธิบดีบอริส เยลต์ซินลาออกจากตำแหน่งในการเคลื่อนไหวอันน่าประหลาดใจ ปูตินชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดีในปี 2000 และในปี 2004 เขาได้รับเลือกตั้งกลับมาเป็นสมัยที่สอง ซึ่งเขาดำรงตำแหน่งถึงวันที่ 7 พฤษภาคม 2008

เพราะถูกจำกัดสมัยการดำรงตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ ปูตินจึงไม่มีสิทธิลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีสมัยที่สาม หลังชัยชนะของผู้สืบทอดเขา ดมีตรี เมดเวเดฟ ในการเลือกตั้งประธานาธิบดี ค.ศ. 2008 เมดเวเดฟได้เสนอชื่อปูตินเป็นนายกรัฐมนตรีของรัสเซีย ปูตินดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2008 ในเดือนกันยายน 2011 ปูตินและเมดเวเดฟตกลงกันว่าปูตินจะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีสมัยที่สามไม่ติดต่อกันในการเลือกตั้งปี 2012 ซึ่งเขาชนะรอบแรกเมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2012^[2]^[3]

ปูตินได้รับชื่อเสียงว่านำพาเสถียรภาพทางการเมือง^[4] ระหว่างการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีของเขา เศรษฐกิจรัสเซียเติบโตขึ้นเก้าปีต่อเนื่อง เห็นได้จากจีดีพีแบบอำนาจซื้อ เพิ่มขึ้น 72% (หักเท่าในราคาตลาด)^[5]^[6] ความยากจนลดลงมากกว่า 50%^[7]^[8]^[9] และค่าจ้างรายเดือนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 80 เป็น 640 ดอลลาร์สหรัฐ^[5]^[10]^[11] ความสำเร็จนี้คาดว่ามาจากการจัดการเศรษฐกิจมหภาค การปฏิรูปนโยบายการคลังอย่างสำคัญและประจวบกับราคาน้ำมันที่สูง การไหลบ่าเข้ามาของทุนและการเข้าถึงเงินทุนภายนอกราคาถูกเพิ่มขึ้นอย่างเฉียบพลัน^[12] ซึ่งนักวิเคราะห์อธิบายว่า น่าประทับใจ^[13]^[14]

ระหว่างดำรงตำแหน่ง ปูตินผ่านกฎหมายปฏิรูปขั้นพื้นฐานหลายฉบับ รวมทั้งภาษีเงินได้อัตราเดียว การลดภาษีกำไร และประมวลที่ดินและกฎหมายใหม่^[13]^[15] เขาทุ่มเทความพยายามอย่างมากในการพัฒนาโยบายพลังงานของรัสเซีย โดยยืนยันตำแหน่งของรัสเซียเป็นอภิมหาอำนาจด้านพลังงาน^[16]^[17] ซึ่งรวมถึงการฟื้นฟูอุตสาหกรรมนิวเคลียร์ในประเทศและการริเริ่มการก่อสร้างท่อส่งออกหลักหลายแห่ง รวมทั้งเอสโปกและนอร์ดสตรีม เช่นเดียวกับเมกะโปรเจกต์อื่น ๆ ในรัสเซีย

ขณะที่การปฏิรูปและพฤติกรรมหลายอย่างระหว่างที่เขาดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีถูกวิจารณ์โดยผู้สังเกตการณ์ตะวันตกและผู้ต่อต้านภายในประเทศว่าไม่เป็นประชาธิปไตย^[18] การดูแลการฟื้นฟูระเบียบและเสถียรภาพของปูตินทำให้เขาได้รับความนิยมในสังคมรัสเซีย ปูตินมักสนับสนุนภาพลักษณ์ชายทรหดในสื่อ โดยแสดงความสามารถทางกายของเขาและเข้าร่วมในกิจกรรมวิสามานยนหรืออันตราย เช่น กีฬาเอกซ์ตรีมและปฏิสัมพันธ์กับสัตว์ป่า^[19] ปูตินเป็นนักยูโดและนักกีฬาแซมโบ เคยเป็นแชมป์เลนนินกราดสมัยวัยเยาว์ ปูตินมีส่วนสำคัญในการพัฒนากีฬารัสเซีย ที่โดดเด่นคือ ช่วยให้นักกรีฑาซึ่งชนะการประกวดเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาว 2014 นอกจากนี้ นิตยสารฟอบส์ได้จัดอันดับให้เป็นบุคคลที่ทรงอิทธิพลมากที่สุดในโลกในปี 2013 ถึง 2015 โดยฟอบส์ได้อธิบายว่าเขาเป็น *"บุรุษเพียงไม่กี่คนของโลกที่ทรงอิทธิพลพอที่จะทำอะไรก็ได้ตามที่ต้องการ"*^[20]

เนื้อหา

ประวัติ

ชีวิตครอบครัว

เจ้าหน้าที่ความมั่นคง

งานการเมือง

นครเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก (1990–96)

เริ่มทำงานในมอสโก (1996–99)

นายกรัฐมนตรีครั้งแรก (1999)

รักษาการประธานาธิบดี (1999–2000)

ประธานาธิบดีครั้งแรก (2000–08)

นายกรัฐมนตรีครั้งที่สอง (2008–12)

การผนวกดินแดนไครเมียและรุกรานยูเครน

การแทรกแซงซีเรีย

ภาพลักษณ์

วลาดีมีร์ ปูติน

Владимир Путин

ปูตินในปี 2018

ประธานาธิบดีรัสเซีย

อยู่ในวาระ

เริ่มดำรงตำแหน่ง

7 พฤษภาคม 2012

นายก

ดมีตรี เมดเวเดฟ

รัฐมนตรี

ก่อนหน้า

ดมีตรี เมดเวเดฟ

ดำรงตำแหน่ง

7 พฤษภาคม 2000 – 7 พฤษภาคม 2008

รักษาการ: 31 ธันวาคม 1999 – 7 พฤษภาคม 2000

ก่อนหน้า

บอริส เยลต์ซิน

ถัดไป

ดมีตรี เมดเวเดฟ

นายกรัฐมนตรีรัสเซีย

ดำรงตำแหน่ง

9 สิงหาคม 1999 – 7 พฤษภาคม 2000

ประธานาธิบดี บอริส เยลต์ซิน

ก่อนหน้า

เชียร์เกย์ สตปาซิน

ถัดไป

มิฮาอิล คัสยานอฟ

ดำรงตำแหน่ง

8 พฤษภาคม 2008 – 7 พฤษภาคม 2012

ประธานาธิบดี ดมีตรี เมดเวเดฟ

ก่อนหน้า

วิกตอร์ ชูคอฟ

ถัดไป

ดมีตรี เมดเวเดฟ

เลขาธิการสภาความมั่นคง

ดำรงตำแหน่ง

9 มีนาคม 1999 – 9 สิงหาคม 1999

ประธานาธิบดี บอริส เยลต์ซิน

ก่อนหน้า

นีโคเลย์ บอร์ดุชา

ถัดไป

เชียร์เกย์ อีวานอฟ

ข้อมูลส่วนบุคคล

เกิด

7 ตุลาคม ค.ศ. 1952เลนินกราด สหภาพสาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียต

คู่สมรส

ลูดมีลา ปูตินา (1983 - 2014)

ศาสนา

รัสเซียออร์ทอดอกซ์

ลายมือชื่อ

การเข้าเป็นทหาร

วลาดีมีร์ ปูตินในวัยเด็ก เป็นช่วงที่หนังสือลับได้รับความนิยมจึงเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้กับปูติน ในสมัยนั้นมีอาชีพอยู่เพียงสองประเภทที่สามารถเป็นสายลับได้คือต้องเป็นทหารหรือจนินตาสตร

ปูตินในวัยเด็ก

วลาดีมีร์ ปูตินได้ไปเรียนที่มหาวิทยาลัยเลนินกราด สาขานิติศาสตร์ จบมาเขาได้ทำงานกับหน่วยสายลับได้ประจำหน่วยข่าวกรองสายลับและได้ถูกส่งไปประจำที่ประเทศเยอรมนีตะวันออก ภายหลังสหภาพโซเวียตล่มสลายเขาจึงลาออกจากเคจีบีแล้วกลับไปอยู่กับอาจารย์ที่ชื่อว่า ดร. อนาโตลี ชับชัค และช่วยหาเสียงจน ดร. อนาโตลี ชับชัคได้เป็นผู้ว่าการเลนินกราด เมื่อ ดร.อนาโตลี ชับชัค ไม่ได้รับเลือกตั้ง โดนข้อหาข้อทุจริต แล้วปูตินเป็นลูกศิษย์ที่ไม่ยอมทิ้งอาจารย์ไป ได้หาข้อมูลมาช่วยอาจารย์จนพ้นความผิด

ต่อมาเพื่อนร่วมรุ่นมาชวนปูตินไปทำงานในทำเนียบประธานาธิบดีเยลซินในกรุงมอสโก จึงได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีสมัยบอริส เยลต์ซิน เป็นประธานาธิบดี ต่อมาเยลต์ซินได้ลาออกแล้วให้ปูตินมารักษาราชการแทน แล้วปูตินก็ได้สมัครรับเลือกตั้งประธานาธิบดี และได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีคนที่ 2 ของรัสเซีย เพราะบอริส เยลต์ซินเป็นคนแนะนำ ดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 14 มีนาคม 2004

ต่อมา เดือนธันวาคม ค.ศ. 2007 นิตยสารไทม์ได้เลือกให้เขาเป็นบุคคลแห่งปี 2007 ด้วยเหตุผลว่าเขามีความเป็นผู้นำซึ่งเปลี่ยนความวุ่นวายในรัสเซียให้มีเสถียรภาพมากยิ่งขึ้น โดยนิตยสารไทมส์ ได้ขนานนามแก่ปูตินว่าเป็น "ซาร์แห่งรัสเซียใหม่" แม้ว่าปูตินจะสละตำแหน่งประธานาธิบดีให้แก่ ดมิตรี เมดเวเดฟแล้วก็ตาม แต่ปูตินก็ยังคงมีอำนาจและได้รับความนิยมอยู่^[21]

ชีวิตครอบครัว

ปูตินสมรสกับชาวเลนินกราดนามว่า ลุดมินา ชเกรบเนวา (Людмила Шкребнева) ในวันที่ 28 กรกฎาคม 1983 และทั้งสองได้ใช้ชีวิตอยู่ในเยอรมนีตะวันออกด้วยกันระหว่างปี 1985 ถึง 1990^[22] ทั้งสองมีลูกสาวสองคน คือ มาริยา ปูตินา เกิดในเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก และ เยกาเจรีนา ปูตินา เกิดในเครสเดิน^[23] ต่อมาในวันที่ 6 มิถุนายน 2013 ปูตินได้ออกมาแถลงว่า ชีวิตคู่ของเขาทั้งสองได้จบลงไปแล้ว ซึ่งทางทำเนียบเครมลินได้ออกมายืนยันในวันที่ 1 เมษายน 2014 ว่ากระบวนการหย่าได้เสร็จสิ้นสมบูรณ์^{[24][25]}

เจ้าหน้าที่ความมั่นคง

ปูตินเริ่มการทำงานในหน่วยเคจีบี (KGB) ในปี 1975 เมื่อจบการศึกษา โดยเข้ารับการฝึกฝนเป็นเวลาหนึ่งปีที่ โรงเรียนเคเกเบโนออตา เลนินกราด อย่างไรก็ตาม ในรายงานการประเมินผลจากเจ้าหน้าที่ระดับสูงของหน่วยได้ระบุว่าปูตินนั้นมีข้อบกพร่อง ว่าเขานั้นเป็นคนไม่เข้าสังคมและมีสุขภาพจิตอ่อนแอ^[26] ต่อมาไปทำงานเป็นระยะเวลาสั้น ๆ ที่กรมหลักที่สองแห่งคณะกรรมการความมั่นคงแห่งรัฐ (หน่วยราชการลับฝ่ายใต้ตอบ) ก่อนที่ต่อมาจะย้ายไปยังกรมหลักที่หนึ่ง ซึ่งเขามีหน้าที่ที่จะต้องเฝ้าจับตามองชาวต่างประเทศและเจ้าหน้าที่กงสุลในเลนินกราด^{[27][28]}

ปูตินในเครื่องแบบ KGB

ระหว่างปี 1985 ถึง 1990 ปูตินได้เป็นเจ้าหน้าที่ KGB ที่ประจำการในเครสเดิน เยอรมนีตะวันออก ในช่วงนั้น ปูตินได้ถูกมอบหมายให้สังกัดกรม S: หน่วยข่าวกรองและราชการลับสิ่งผิดกฎหมาย และเพื่อปกปิดตัวตนของเขา เบื้องบนจึงได้ระบุให้เขามีอาชีพเป็นล่าม หนึ่งในงานของปูตินคือการทำงานร่วมกับกระทรวงความมั่นคงแห่งรัฐของเยอรมนีตะวันออก ในการติดตามและสรรหาชาวต่างประเทศในเครสเดินเพื่อรับเข้าเป็นบุคลากร คนที่เขาหาได้โดยส่วนมากเป็นคนที่เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยเทคนิคแห่งเครสเดิน จุดประสงค์การสรรหาคนก็เพื่อส่งคนเหล่านี้ไปเป็นสายลับในสหรัฐอเมริกา จากการที่เขาใช้ชีวิตอยู่ในเยอรมนีถึง 15 ปีนี้เองทำให้ปูตินสามารถพูดภาษาเยอรมันได้อย่างคล่องแคล่ว

เมื่อกำแพงเบอร์ลินพังทลายลง มีนักสิทธิมนุษยชนเดินขบวนประท้วงมายังอาคารของ KGB ในเบอร์ลิน ปูตินได้เผาทำลายเอกสารของ KGB และยื่นขอคำสั่งเร่งด่วนไปยังผู้บังคับบัญชาในกรุงมอสโก ซึ่งเขาก็ได้กล่าวถึงเหตุการณ์ในตอนนั้นว่า "มอสโกได้แต่เจ็บ"^[29] เมื่อรัฐบาลเยอรมนีตะวันออกล่มสลาย ปูตินก็ถูกเรียกตัวกลับไปอยู่ที่เลนินกราดในสหภาพโซเวียต ที่ซึ่งในปี 1991 เขาได้ควบตำแหน่งในภาควิชากิจการต่างประเทศของมหาวิทยาลัยเลนินกราด ตามบันทึกของรองอธิการบดี ยูรี มอลคานอฟ^[28] ด้วยตำแหน่งใหม่นี้ ปูตินคอยจับตามองเหล่านักศึกษาที่มีแววเพื่อเฟ้นหาคนเข้าสังกัด และในช่วงนี้เองที่เขาได้พบกับ อนาโตลี ช็อบจัก ซึ่งเป็นอดีตอาจารย์ของเขาอีกครั้งซึ่งกำลังดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเลนินกราด

ปูตินลาออกจากการเป็นเจ้าหน้าที่ด้านความมั่นคงขณะดำรงยศ พันโท ในวันที่ 20 สิงหาคม 1991^[30] วันที่สองระหว่างความพยายามรัฐประหารเพื่อล้มล้างรัฐบาลของประธานาธิบดี มีฮาอิล กอร์บาชอฟ^[31] ซึ่งหน่วย KGB ก็ร่วมสนับสนุนการรัฐประหาร ปูตินได้อธิบายเหตุการณ์ลาออกของเขาว่า *"ทันทีที่รัฐประหารเริ่มขึ้น ผมก็ตัดสินใจทันทีว่าจะอยู่ข้างไหน"* และในปี 1999 ปูตินก็ได้อธิบายว่าลัทธิคอมมิวนิสต์นั้นเป็น *"ทางตันที่ไกลจากกระแสหลักของความคิดวิไลซ์"*^[32]

งานการเมือง

นครเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก (1990–96)

ในเดือนพฤษภาคม 1990 ปูตินได้รับแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษาด้านกิจการต่างประเทศของนายกเทศมนตรีอนาโตลี ช็อบจัก ต่อมาในเดือนมิถุนายน 1991 เขาก็ได้ดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการความสัมพันธ์ภายนอกประจำสำนักนายกเทศมนตรีนครเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก รับผิดชอบงานพัฒนาความสัมพันธ์กับต่างประเทศและการลงทุนจากต่างชาติ^[33] ในคณะกรรมการที่มีเขาเป็นประธานนี้ ปูตินได้เปิดโอกาสให้บุคคลจากภาคธุรกิจเข้าร่วมเป็นกรรมการ ในเดือนมีนาคม 1994 ปูตินได้รับแต่งตั้งเป็นรองประธานคนที่หนึ่งของฝ่ายบริหารเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก ต่อมาในเดือนพฤษภาคม 1995 ปูตินได้บริหารสาขาของพรรคนาชโดม — รัสเซีย (Our Home Is Russia) ในเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก ซึ่งเป็นพรรคการเมืองฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลที่ก่อตั้งโดยนายกรัฐมนตรี วิกเตอร์ เชอร์โนมิร์ดีน ซึ่งในฤดูร้อนของปีเดียวกันนั้น ปูตินได้เป็นทำหน้าที่จัดการนโยบายหาเสียงในการเลือกตั้งของพรรคฯ ปูตินเป็นหัวหน้าสาขาของพรรคนาชโดม — รัสเซียประจำเซนต์ปีเตอร์สเบิร์กจนถึงเดือนมิถุนายน 1997^[34]

เริ่มทำงานในมอสโก (1996–99)

ถึงแม้เจ้านายของปูติน อนาโตลี ช็อบจัก จะพ่ายแพ้การเลือกตั้งนายกเทศมนตรีในปี 1996 แต่ปูตินได้รับข้อเสนอตำแหน่งงานในคณะบริหารเซนต์ปีเตอร์เบิร์กชุดใหม่ อย่างไรก็ตาม ปูตินได้ปฏิเสธตำแหน่งดังกล่าวไปเนื่องจากไม่ต้องการหักหลังนายเก่า เมื่อทราบว่าตนเองกำลังจะว่างงาน ปูตินจึงคิดจะเป็นคนขับรถแท็กซี่หรือทำงานพาร์ทไทม์เพื่อหาเลี้ยงครอบครัว แต่แล้วปูตินก็ได้รับคำเชิญจากพาวเวล โบโรดิน หัวหน้าสำนักจัดการทรัพย์สินส่วนประธาณาธิบดี ให้ไปเป็นผู้ช่วยของเขาในมอสโก ปูตินตอบรับคำเชิญดังกล่าวและย้ายไปยังกรุงมอสโกในเดือนมิถุนายน 1996 ในตำแหน่งรองหัวหน้าสำนักจัดการทรัพย์สินส่วนประธาณาธิบดี ต่อมาในเดือนมีนาคม 1997 ประธาณาธิบดีเยลต์ซินได้แต่งตั้งปูตินเป็นรองเสนาธิการทำเนียบเครมลินควบตำแหน่งหัวหน้ากองบังคับการใหญ่สำนักจัดการทรัพย์สินส่วนประธาณาธิบดี

นายกรัฐมนตรีครั้งแรก (1999)

ในวันที่ 9 สิงหาคม 1999 ปูตินได้รับการแต่งตั้งจากประธาณาธิบดี บอริส เยลต์ซิน ให้เป็นรองนายกรัฐมนตรีลำดับที่หนึ่งจากสามลำดับ และภายหลังในวันเดียวกันนั้นได้รับแต่งตั้งให้รักษาการในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีรัสเซีย^[35] ซึ่งประธาณาธิบดีเยลต์ซินได้ประกาศด้วยว่า เขาอยากเห็นปูตินเป็นผู้สืบทอดทางการเมืองต่อจากเขา หนังสือพิมพ์ให้หลัง สภาล่างได้มีเห็นชอบการแต่งตั้งปูตินเป็นนายกรัฐมนตรี ด้วยคะแนนข้างมาก 233 เสียง (กััดค้าน 84 เสียง, งดออกเสียง 17 เสียง)^[36] ซึ่งทำให้ปูตินกลายเป็นผู้ที่ได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีหลังอยู่บนเส้นทางการเมืองระดับชาติได้เพียง 18 เดือน ซึ่งในตอนที่เขาได้รับแต่งตั้งนั้น เขาแทบจะไม่มีที่รู้จักของสาธารณชนมาก่อน และผู้คนไม่คาดหวังอะไรกับเขามากนักที่ติดภาพลักษณ์เป็นเด็กเส้นของเยลต์ซิน แต่ก็เหมือนกับนายภคานคนอื่น ๆ ของเยลต์ซิน ปูตินไม่ได้เป็นคนเลือกสมาชิกคณะรัฐมนตรีด้วยตัวเอง คณะรัฐมนตรีของเขาถูกเลือกมาโดยประธาณาธิบดี^[37]

สภาพของประธาณาธิบดีเยลต์ซินย่ำแย่ลงอย่างกะทันหัน คู่แข่งทางการเมืองของเยลต์ซินเริ่มออกปราศัยถึงบุคคลที่จะมาแทนที่เขา แต่พวกเขาก็ต้องพบกับความยากลำบากเมื่อปูตินก้าวขึ้นมาเป็นรักษาการประธาณาธิบดี การรักษากฎหมายและความสงบเรียบร้อย (law-and-order) ตลอดจนการเงินหน้าปฏิบัติการในสงครามเชชเนียครั้งที่สองถือเป็นภาพลักษณ์ทรงศักยภาพของปูติน และนำมาซึ่งกระแสนิยมในตัวปูตินที่เพิ่มขึ้น และพาให้ปูตินสามารถยืนอยู่เหนือคู่แข่งทางการเมืองทั้งหมดได้

เนื่องจากเขาไม่ได้กำลังสังกัดอยู่กับพรรคการเมืองใด ปูตินได้ให้สัญญาที่จะสนับสนุนพรรคเอกภาพ^[38] ซึ่งเป็นพรรคการเมืองที่เพิ่งตั้งขึ้นใหม่และครองสัดส่วนเป็นอันดับสองของคะแนนเสียงผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (23.3%) ในเดือนธันวาคม 1999 และจะตอบแทนปูตินในสภาเป็นการต่างตอบแทน

รักษาการประธาณาธิบดี (1999–2000)

ในวันที่ 31 ธันวาคม 1999 ประธาณาธิบดีเยลต์ซินประกาศลาออกอย่างไม่คาดคิด ซึ่งตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญทำให้ปูตินซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีต้องขึ้นมาเป็นรักษาการประธาณาธิบดี ซึ่งในระหว่างที่เขาเป็นรักษาการนี้ เขาได้เดินทางไปให้กำลังใจกองทหารในเชชเนีย

ประธาณาธิบดีเยลต์ซิน ส่งมอบอำนาจสูงสุดให้แก่นายกรัฐมนตรีปูติน วันที่ 31 ธันวาคม 1999

คำสั่งประธาณาธิบดีฉบับแรก ได้รับการลงนามโดยปูตินในวันที่ 31 ธันวาคม 1999 โดยเป็นคำสั่งเรื่อง "คำรับรองแก่อดีตประธาณาธิบดีแห่งสหพันธรัฐรัสเซียและสมาชิกครอบครัว"^{[39][40]} เพื่อเป็นที่มั่นใจได้ว่า "บรรดาข้อกล่าวหาการทุจริตที่มีต่อประธาณาธิบดีที่พ้นพ้นจากตำแหน่งไปและที่มีต่อญาติของท่าน" จะไม่ถูกสืบและดำเนินการต่ออีก^[41] ซึ่งประเด็นนี้เคยถูกพุ่งเป้าไปที่บริษัทก่อสร้าง Mabtex ที่มีชื่อเยลต์ซินและครอบครัวเข้าไปพัวพัน และเมื่อการลาออกของเยลต์ซินมีผล การเลือกตั้งประธาณาธิบดีจึงมีกำหนดจัดขึ้นในวันที่ 26 มีนาคม 2000 ซึ่งปูตินชนะการลงคะแนนรอบแรกด้วยคะแนน 53%^[42]

ประธาณาธิบดีครั้งแรก (2000–08)

ปูตินในพิธีสาบานตนเป็นประธาณาธิบดี วันที่ 7 พฤษภาคม 2000

ปูตินเข้าพิธีสาบานตนเป็นประธาณาธิบดีในวันที่ 7 พฤษภาคม 2000 และได้แต่งตั้งรัฐมนตรีคลัง มีฮาอิล คาชยานอฟ เป็นนายกรัฐมนตรี

บททดสอบแรกในตำแหน่งประธาณาธิบดีของเขาเริ่มขึ้นในเดือนสิงหาคม 2000 เรือดำน้ำนิวเคลียร์ *คัวร์สค์* ขนาด 13,400 ตันที่อยู่ระหว่างการฝึกในทะเลเกิดการระเบิดขึ้นและจมลง ทำให้ลูกเรือเสียชีวิต 118 คน^[43] โศกนาฏกรรมครั้งร้ายแรงนี้ก่อให้เกิดข้อวิพากษ์วิจารณ์ในตัวปูตินอย่างมาก เนื่องจากเหตุการณ์เกิดขึ้นเป็นเวลาหลายวันกว่าที่ปูตินจะกลับจากหยุดยาวพักผ่อน และกว่าเขาจะมาดูซากเรือก็กินเวลาอีกหลายวัน^[43]

ในวาระแรกของการดำรงตำแหน่งระหว่างปี 2000 ถึง 2004 ปูตินได้วางแนวทางในการแก้ไขภาวะความยากจนในประเทศ นอกจากนี้ปูตินยังได้ต่อรอกับชนชั้นน่านาในประเทศ ซึ่งปูตินเปิดทางให้ชนชั้นน่านาเหล่านี้ยังมีอิทธิพลได้อย่างเต็มเปี่ยม และเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยน ชนชั้นน่านาเหล่านี้ก็หันมาสนับสนุนและกลายเป็นฐานอำนาจที่มั่นคงของปูติน^[44] เกิดนักธุรกิจใหญ่โตขึ้นมากมายในรัสเซียซึ่งล้วนแต่เป็นพันธมิตรของปูติน

ไม่กี่เดือนก่อนการเลือกตั้งทั่วไปในปี 2004 ปูตินได้ปลดคณะรัฐมนตรีของคาชยานอฟ และตั้งมีฮาอิล ฟร็ดคอฟ ขึ้นมาเป็นนายภคแทน และในวันที่ 14 มีนาคม 2004 ปูตินก็ได้รับเลือกตั้งเป็นประธาณาธิบดีติดต่อกันวาระที่สอง โดย

ได้รับคะแนนเสียงถึง 71%^[42]

นายกรัฐมนตรีครั้งที่สอง (2008–12)

เนื่องจากรัฐธรรมนูญรัสเซียบัญญัติให้ประธาณาธิบดีสามารถดำรงตำแหน่งได้ไม่เกินสองวาระ ดังนั้นปูตินจึงเลือกให้ดมิตรี เมดเวเดฟ ซึ่งเป็นเพื่อนและอดีตเสนาธิการเครมลินของเขาเป็นตัวแทนของเขาในการชิงตำแหน่งประธาณาธิบดีแทน ซึ่งเมดเวเดฟก็ได้รับเลือกตั้งเป็นประธาณาธิบดี และเข้ารับตำแหน่งในวันที่ 8 พฤษภาคม ค.ศ. 2008 ซึ่งในวันเดียวกันนั้นเองปูตินได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ทำให้ปูตินยังสามารถคงอิทธิพลทางการเมืองการปกครองไว้ได้^[45]

ปูตินอ้างว่า การเอาชนะความยากลำบากในวิกฤตเศรษฐกิจโลก เป็นหนึ่งในความสำเร็จสองอย่างของปูตินในช่วงที่เป็นนายกรัฐมนตรีครั้งที่สอง^[46] ความสำเร็จอีกอย่างคือการรักษาเสถียรภาพด้านขนาดประชากรในรัสเซียระหว่างปี 2008–2011 หลังจากทีรัสเซียต้องเผชิญกับภาวะจำนวนประชากรถดถอยมากกว่าสองทศวรรษ^[46] ในการประชุมใหญ่ของพรรคในวันที่ 24 กันยายน 2011 เมดเวเดฟก็ประกาศให้ปูตินเป็นผู้ลงชิงตำแหน่งประธาณาธิบดีในการเลือกตั้งในเดือนธันวาคม นักสังเกตการณ์จำนวนมากเชื่อว่าปูตินจะได้รับเลือกตั้งเป็นประธาณาธิบดีวาระที่สาม และเมดเวเดฟก็ถูกวางตัวให้เป็นนายกรัฐมนตรีคน

ถัดไปหลังเมตเวเดฟลงจากตำแหน่งประธานาธิบดี อย่างไรก็ตาม หลังผลการเลือกตั้งเมื่อ 4 ธันวาคม 2011 ได้ออกมาและปูตินเป็นผู้ชนะนั้น มีชาวรัสเซียหลายหมื่นคนออกมาประท้วงต่อต้านผลการเลือกตั้งและกล่าวหาคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งถือเป็นการประท้วงที่ใหญ่ที่สุดนับตั้งแต่ปูตินเข้ามาปกครองประเทศ กลุ่มผู้ประท้วงได้ออกมาเรียกร้องให้การเลือกตั้งเป็นโมฆะ^[47]

การผนวกดินแดนไครเมียและรุกรานยูเครน

ในปี ค.ศ. 2014 ประเทศยูเครนเกิดความวุ่นวายและก่อจลาจลขึ้นเพื่อขับไล่ประธานาธิบดีวิกเตอร์ ยานูคovich ซึ่งช่วงนี้เองประธานาธิบดีปูตินได้สั่งให้เคลื่อนกำลังทหารสู่ไครเมียโดยอ้างว่าเพื่อปกป้องผลประโยชน์และพลเมืองเชื้อสายรัสเซียในไครเมีย^[48] กองทหารรัสเซียสามารถเข้าควบคุมไครเมียได้ทั้งหมดในวันที่ 2 มีนาคม 2014 การกระทำนี้ถูกประณามจากบรรดาชาติสมาชิกนาโตอย่างรุนแรงและมีมาตรการคว่ำบาตรด้านพลังงานต่อรัสเซีย^[48] หลังจากนั้นสองสัปดาห์ก็มีการลงประชามติว่าด้วยสถานภาพของไครเมียขึ้น โดยเสียงข้างมากกว่า 93% ของผู้มีสิทธิต้องการให้ไครเมียแยกตัวออกจากยูเครนและเข้าเป็นส่วนหนึ่งของประเทศรัสเซีย สนธิสัญญาผนวกดินแดนระหว่างไครเมียได้ลงนามเมื่อวันที่ 18 มีนาคม และรัฐสภารัสเซียให้การรับรองเมื่อวันที่ 21 มีนาคม^[49] อย่างไรก็ตาม สิบสามชาติสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติได้ลงมติให้ประกาศว่าการลงประชามตินั้นเป็นโมฆะ แต่รัสเซียในฐานะสมาชิกถาวรได้ใช้อำนาจยับยั้งและจึงงดออกเสียง^{[50][51]} แม้สุดท้ายจะตกไปแต่ฝ่ายนาโตก็ไม่ลดความพยายาม ในการประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2014 ได้มีมติเสียงข้างมากให้ประกาศว่า การลงประชามติดังกล่าวเป็นโมฆะ และสหประชาชาติมีอาจยอมรับการผนวกดินแดนไครเมียเป็นส่วนหนึ่งของประเทศรัสเซีย ^[52] จากมติดังกล่าวนำไปสู่การเพิ่มมาตรการลงโทษต่อรัสเซีย ฝ่ายนิยมรัสเซียได้แพร่เข้าไปในภาคใต้และภาคตะวันออกของยูเครน และกลายเป็นกองกำลังกบฏที่สนับสนุนโดยรัสเซีย

จากมาตรการลงโทษต่าง ๆ ต่อรัสเซียประกอบกับการที่ราคาน้ำมันโลกตกลงอย่างมาก ทำให้รัสเซียเผชิญกับภาวะเศรษฐกิจถดถอย แต่จากการที่รัสเซียเป็นคู่ค้าอันดับสามของสหภาพยุโรปและเป็นแหล่งพลังงานขนาดใหญ่ของยุโรป การลงโทษต่อรัสเซียก็ทำให้เศรษฐกิจในยุโรปถดถอยและเผชิญกับความเสี่ยงด้านวิกฤตพลังงาน^[53]

การแทรกแซงซีเรีย

ในวันที่ 30 กันยายน 2015 ประธานาธิบดีปูตินได้อนุมัติให้กองทัพรัสเซียทำการเข้าแทรกแซงในสงครามกลางเมืองซีเรีย หลังจากได้รับคำร้องขอสนับสนุนด้านการทหารจากรัฐบาลซีเรียเพื่อการปราบกบฏและกลุ่มญิฮาดในซีเรีย รัสเซียเข้าแทรกแซงด้วยการทิ้งระเบิดทางอากาศ, การยิงปืนจรวด และใช้กำลังรบพิเศษทะเลลงเข้าจัดการกับกองกำลังฝ่ายต่อต้านรัฐบาลซีเรีย ซึ่งรวมถึงฝ่ายค้านซีเรีย, รัฐอิสลามอิรักและเลิแวนต์ (ไอซิส) และกลุ่มมุสลิมหัวรุนแรงอื่น ๆ^{[54][55]} ต่อมาปูตินได้ประกาศในวันที่ 14 มีนาคม 2016 ว่าปฏิบัติการในประเทศซีเรียนั้น "ประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง" และสั่งการให้ถอนกองกำลังหลักของรัสเซียออกจากซีเรีย^[56] แต่ยังคงเหลือกองทหารรัสเซียบางส่วนอยู่ในซีเรียเพื่อสู้กับกลุ่มต่อต้านฯและสนับสนุนรัฐบาลซีเรีย^[57] ต่อมาในเดือนธันวาคม 2017 ปูตินได้เดินทางเยือนประเทศซีเรียเป็นครั้งแรกตั้งแต่การเข้าแทรกแซงของรัสเซีย

ภาพลักษณ์

ในมุมมองของสาธารณชน ปูตินมีภาพลักษณ์ที่เป็นชายชาตรี อดทน และน่าเกรงขาม ภาพลักษณ์เหล่านี้ไม่ได้ปรากฏเฉพาะในรัสเซียเท่านั้น แต่เป็นที่โจษจันในระดับโลก เขาโปรดปรานกีฬาผาดโผนและอันตรายต่างๆ เช่นการล่าสัตว์^[58] ปูตินมีความสามารถขับเครื่องบินได้ ทั้งเครื่องบินทั่วไปไปจนถึงเครื่องบินรบสมรรถนะสูง^[59] นอกจากนี้ยังมีความเชี่ยวชาญด้านศิลปะการต่อสู้หลายแขนง เช่น แชมโบ, ยูโด, คาราเต้ ซึ่งปูตินเคยเป็นแชมป์กีฬาแชมโบและยูโดของนครเลนินกราดด้วย^[59] นอกจากนี้ยังมีความสามารถอื่นๆอีก อาทิ การขี่ม้า, ล่องแก่ง, การตกปลา ไปจนถึงการว่ายน้ำในแม่น้ำไซบีเรียที่เย็นยะเยือก ซึ่งมักจะปรากฏภาพที่เขาไม่ใส่เสื้อขณะทำกิจกรรมเหล่านี้^[60] และยังสามารถดำน้ำลึก^{[61][62]} หยดเลือดและหมี่ข้าวโลกด้วยปืนยิงยาสลบ^{[60][63]}, เป็นนักบินผู้ช่วยในเครื่องบินดับไฟป่า, ยิ่งถูกดองใส่วาฟเฟิลเพื่อการติดตาม^{[59][64]}, ขับรถสูตร^{[59][65]} เป็นต้น

อ้างอิง

- Фоменко Виктория, ed. (7 October 2017). "Мастер спорта, полковник запаса, трижды президент: Владимиру Путину – 65" (in Russian). *экспресс газета*.
- Putin Hails Vote Victory, Opponents Cry Foul (<http://en.rian.ru/russia/20120304/171708401.html>) RIAN
- "Elections in Russia: World Awaits for Putin to Reclaim the Kremlin". The World Reporter. March 2012.
- Krone-Schmalz, Gabriele (2008). "Der Präsident". *Was passiert in Russland?* (in German) (4 ed.). München: F.A. Herbig. ISBN 9783776625257.
- "Russians weigh Putin's protégé". Moscow. Associated Press. 3 May 2008. สืบค้นเมื่อ 2008-12-29.
- GDP of Russia from 1992 to 2007 (<http://www.imf.org/external/pubs/ft/weo/2008/01/weodata/weorept.aspx?pr.x=52&pr.y=13&sy=1992&ey=2007&scsm=1&ssd=1&sort=country&ds=.&br=1&c=922&s=NGDPD%2CPCPPGDP&grp=0&a=>) International Monetary Fund Retrieved on 12 May 2008
- "Russia's Fifth Year". *Kommersant*. 4 May 2008.

นายกรัฐมนตรีปูตินและประธานาธิบดีเมดเวเดฟในปี 2008

ประธานาธิบดีปูติน ลงนามในสนธิสัญญาผนวกไครเมียเป็นส่วนหนึ่งของรัสเซีย 18 มีนาคม 2014 ณ วังเครมลิน กรุงมอสโก

ประธานาธิบดีปูตินในห้องนักบินของเครื่องบินทิ้งระเบิด ตู-160 ก่อนทะยานขึ้น, ค.ศ. 2005

7. "Putin's Eight years". *Kommersant*. 4 May 2008.
8. Russia's economy under Vladimir Putin: achievements and failures (<http://en.rian.ru/analysis/20080301/100381963.html>) RIA Novosti Retrieved on 1 May 2008
9. Putin's Economy – Eight Years On (<http://russiaprofile.org/politics/a1187177738.html>). Russia Profile, 15 August 2007. Retrieved on 23 April 2008
10. "Putin visions new development plans for Russia". *China Economic Information Service*. สำนักรข่าวจีนหัว. 2008-05-08.
11. "RUSSIA AVERAGE MONTHLY ACCRUED WAGES OF EMPLOYEES". Russia's Federal State Statistics Service.
12. "Russian Economic Report" (PDF). ธนาคารโลก. November 2009. สืบค้นเมื่อ 2009-11-12.
13. "The Putin Paradox". *Americanprogress.org*. 2004-06-24. สืบค้นเมื่อ 2010-03-02.
14. Rutland, Peter (2005). "Putin's Economic Record". In White; Gitelman; Sakwa. *Developments in Russian Politics*. 6. Duke University Press. ISBN 0822335220.
15. Sharlet, Robert (2005). "In Search of the Rule of Law". In White; Gitelman; Sakwa. *Developments in Russian Politics*. 6. Duke University Press. ISBN 0822335220.
16. Russia, China in Deal On Refinery, Not Gas (<http://online.wsj.com/article/SB10001424052748704129204575505373365685564.html>) by Jacob Gronholt-Pedersen. Wall Street Journal, 22 September 2010
17. Did A New Pipeline Just Make Russia The Most Important Energy Superpower By Far (<http://www.businessinsider.com/why-russia-is-about-to-change-the-world-2010-1>) by Graham Winfrey. Business Insider, 6 Jan 2010
18. Treisman, D. "Is Russia's Experiment with Democracy Over?". UCLA International Institute. สืบค้นเมื่อ 2007-12-31.
19. "Putin Bolsters Tough Guy Image With Shirtless Photos". *Abcnews.go.com*. 2009-08-05. สืบค้นเมื่อ 2011-09-25.
20. "The World's Most Powerful People". *Forbes*. November 2015. สืบค้นเมื่อ 4 November 2015.
21. "The odd couple". *The Economist*. 2008-07-10. สืบค้นเมื่อ 2008-07-13.
22. *Vladimir Putin Visits Taj Mahal, Agra, India, in 1983*. สืบค้นเมื่อ 16 September 2016 – โดยทาง YouTube.
23. Sakwa, Richard (2007). *Putin: Russia's Choice* (2 ed.). Routledge. ISBN 1134133456.
24. "Russia President Vladimir Putin's divorce goes through". BBC News. 2 April 2014. Archived from the original on 2 April 2014. สืบค้นเมื่อ 2 April 2014.
25. Allen, Cooper (2 April 2014). "Putin divorce finalized, Kremlin says". *USA Today*.
26. Ben Judah (7 October 2015). "Ben Judah: The ruthlessness of Vladimir Putin". *The New Statesman*.
27. (Sakwa 2007, pp. 8–9)
28. Hoffman, David (30 January 2000). "Putin's Career Rooted in Russia's KGB". *The Washington Post*.
29. "Vladimir Putin, The Imperialist". *นิตยสารไทม์*. 10 December 2014. สืบค้นเมื่อ 11 December 2014.
30. Sakwa, Richard (2007). *Putin : Russia's Choice* (2nd ed.). Abingdon, Oxon: Routledge. p. 10. ISBN 9780415407656. สืบค้นเมื่อ 11 June 2012.
31. R. Sakwa *Putin: Russia's Choice*, pp. 10–11
32. Remick, David. "Watching the Eclipse". *The New Yorker* (11 August 2014). สืบค้นเมื่อ 3 August 2014.
33. Committee for External Relations of Saint-Petersburg (<http://web.archive.org/web/20070221044544/http://kvs.spb.ru/en/>) ที่ เว็บไซต์แมกซิม (archived กุมภาพันธ์ 21, 2007).
34. "Владимир Путин: от ассистента Собчака до и.о. премьера" (in Russian). GAZETA.RU.

35. "Text of Yeltsin's speech in English". BBC News. 9 August 1999. Archived from the original on 18 March 2015. สืบค้นเมื่อ 31 May 2007.
36. "Yeltsin's man wins approval". BBC News. 16 August 1999. สืบค้นเมื่อ 22 June 2013.
37. Richard Sakwa *Putin: Russia's choice*, 2008. p. 20.
38. "Political groups and parties: Unity". *Centre for Russian Studies*. Norsk Utenrikspolitisk Institutt. 2 July 2001. Archived from the original on 2 July 2001.
39. "УКАЗ от 31 декабря 1999 г. № 1763 О ГАРАНТИЯХ ПРЕЗИДЕНТУ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ, ПРЕКРАТИВШЕМУ ИСПОЛНЕНИЕ СВОИХ ПОЛНОМОЧИЙ, И ЧЛЕНАМ ЕГО СЕМЬИ". Rossiyskaya Gazeta.
40. Александр Колесниченко. "Развращение" первого лица. Госдума не решилась покуситься на неприкосновенность экс-президента". Newizv.ru. สืบค้นเมื่อ 22 June 2013.
41. Ignatius, Adi. Person of the Year 2007: A Tsar Is Born (http://www.time.com/time/specials/2007/personoftheyear/article/0,28804,1690753_1690757_1690766-4,00.html), *Time*, page 4 (19 December 2007). Retrieved 19 November 2009.
42. "История президентских выборов в России". *РИА Новости*. สืบค้นเมื่อ 25 November 2015.
43. Spectre of Kursk haunts Putin (<http://news.bbc.co.uk/1/hi/world/europe/1487112.stm>), BBC News, 12 August 2001
44. *Putin: Russia's Choice*, By Richard Sakwa, (Routledge, 2008) page 143-150
45. "Putin Is Approved as Prime Minister". *The New York Times*. 9 May 2008.
46. "BBC Russian – Россия – Путин очертил "дорожную карту" третьего срока". BBC. สืบค้นเมื่อ 25 November 2015.
47. *Russian election protests – follow live updates* (<http://www.guardian.co.uk/global/2011/dec/10/russia-elections-putin-protest>), *The Guardian*. Retrieved 10 December 2011
48. "ยุโรป-มะกัน" เห็นต่าง คร่ำบาตรรัสเซียได้ไม่คุ้มเสีย?". *ประชาชาติธุรกิจ*. 12 มีนาคม 2557.
49. "Crimea, Sevastopol officially join Russia as Putin signs final decree". RT. 22 March 2014. สืบค้นเมื่อ 9 April 2014.
50. "Security Council Fails to Adopt Text Urging Member States Not to Recognize Planned 16 March Referendum in Ukraine's Crimea Region". Un.org. 2 January 2013. สืบค้นเมื่อ 17 March 2014.
51. "Russia Vetoes U.N. Security Council Resolution On Crimea". NPR. 15 March 2014. สืบค้นเมื่อ 17 March 2014.
52. "General Assembly Adopts Resolution Calling upon States Not to Recognize Changes in Status of Crimea Region". *สหประชาชาติ*. 27 March 2014.
53. "รัสเซีย" ประกาศตัดส่งก๊าซ "ยูเครน" ยุโรปหวั่นขาดแคลนพลังงานด้วย (<http://www.manager.co.th/Around/ViewNews.aspx?NewsID=9570000067689>) ผู้จัดการ. 16 มิถุนายน 2557
54. "Clashes between Syrian troops, insurgents intensify in Russian-backed offensive". *U.S. News & World Report*. 8 October 2015. Archived from the original on 9 October 2015. สืบค้นเมื่อ 10 October 2015.
55. Dearden, Lizzie (8 October 2015). "Syrian army general says new ground offensive backed by Russian air strikes will 'eliminate terrorists'". *The Independent*. สืบค้นเมื่อ 10 October 2015.
56. "Syria conflict: Russia's Putin orders 'main part' of forces out". *BBC World Service*. 14 March 2016. สืบค้นเมื่อ 14 March 2016.
57. "Новости NEWSru.com :: Генштаб ВС РФ объявил о новых авиаударах по террористам в Сирии". สืบค้นเมื่อ 9 April 2016.
58. Bass, Sadie (5 August 2009). "Putin Bolsters Tough Guy Image With Shirtless Photos, Australian Broadcasting Corporation". ABC News. สืบค้นเมื่อ 22 June 2013.

59. [7 Reasons Vladimir Putin Is the World's Craziest Badass \(http://www.cracked.com/article_19128_7-reasons-vladimir-putin-worlds-craziest-badass.html\)](http://www.cracked.com/article_19128_7-reasons-vladimir-putin-worlds-craziest-badass.html) cracked.com

60. "Putin gone wild: Russia abuzz over pics of shirtless leader". Canadian Broadcasting Corporation. Associated Press. 22 August 2007. สืบค้นเมื่อ 2 March 2010.

61. *Vladimir Putin diving discovery was staged, spokesman admits* (<https://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/russia/8808689/Vladimir-Putin-diving-discovery-was-staged-spokesman-admits.html>), *The Daily Telegraph*. Retrieved 16 March 2012

62. Путин погрузился с аквалангом на дно Таманского залива (<http://www.tetis.ru/?p=divenews&id=1578>) tetis.ru

63. Организаторы сафари для Путина объяснились по поводу "подставы с тигром": "Кому-то что-то показалоcь" (<http://www.newsru.com/russia/15mar2012/serga.html>) newsru.com

64. Using crossbow, Putin fires darts at whale (http://www.msnbc.msn.com/id/38851148/ns/world_news-europe/) MSNBC

65. "Премьер-гонка: Владимир Путин протестировал болид "Формулы-1"". Rg.ru. 17 March 2012. สืบค้นเมื่อ 7 May 2012.

แหล่งข้อมูลอื่น

- Official personal website (<http://eng.putin.kremlin.ru/>)
- Official site of the President of Russia (<http://eng.kremlin.ru/>)
- วลาดิมีร์ ปูติน (https://curlie.org/Regional/Europe/Russia/Society_and_Culture/Politics/Politicians/Putin,_Vladimir) ที่เว็บไซต์ Curlie

ก่อนหน้า		วลาดิมีร์ ปูติน		ถัดไป
<div><u>ดมิตรี เมดเวเดฟ</u></div>	«	<div><u>ประธานาธิบดีรัสเซีย</u></div> <div>(ครั้งที่สอง: ค.ศ. 2012 - ปัจจุบัน)</div>	»	<div>อยู่ในวาระ</div>
<div><u>บอริส เยลต์ซิน</u></div>	«	<div><u>ประธานาธิบดีรัสเซีย</u></div> <div>(ครั้งแรก (สองวาระ): 2000 - 2008)</div>	»	<div><u>ดมิตรี เมดเวเดฟ</u></div>
<div><u>วิกตอร์ ชูบคอฟ</u></div>	«	<div><u>นายกรัฐมนตรีรัสเซีย</u></div> <div>(สมัยที่สอง: ค.ศ. 2008 – 2012)</div>	»	<div><u>ดมิตรี เมดเวเดฟ</u></div>
<div><u>เชียร์เกย์ สเตปาซิน</u></div>	«	<div><u>นายกรัฐมนตรีรัสเซีย</u></div> <div>(สมัยแรก: ค.ศ. 1999 – 2000)</div>	»	<div><u>มิฮาอิล คัสยานอฟ</u></div>
<div><u>"คุณ"</u></div>	«	<div><u>บุคคลแห่งปีของนิตยสารไทม์</u></div> <div>(ค.ศ. 2007)</div>	»	<div><u>บารัก โอบามา</u></div>

ดึงข้อมูลจาก ["https://th.wikipedia.org/w/index.php?title=วลาดิมีร์_ปูติน&oldid=8548897"](https://th.wikipedia.org/w/index.php?title=วลาดิมีร์_ปูติน&oldid=8548897)